

τράμ

ΕΝΑ ΟΧΗΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΜΑΗΣ 1977 • ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ • ΠΕΜΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Μίλτος Σαχτούρης

Τρία Ποιήματα

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ
DANTE GABRIEL ROSSETTI ΓΡΑΦΕΙ
ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΜΟΥ ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ

“Ακου!
σοῦ ἔλεγα τότε τὴν ἀλήθεια
τὴν ἥξερα τότε τὴν ἀλήθεια

- “Ὅχι, μοῦ ἔλεγες
τὰ πουλιά φυτρώνουν
τὰ γουρούνια πετάνε
τὰ λουλούδια περπατάνε
οἱ ἄνθρωποι, λένε πάντα ψέμματα

σοῦ ἔδειχνα ἓνα πουλί
ἔλεγες- Εἶναι λουλούδι
σοῦ ἔδειχνα ἓνα λουλούδι
ὄχι ἔλεγες - Εἶναι πουλί

κι' οἱ ἄνθρωποι λένε πάντα ψέμματα

τώρα ἐγὼ βλέπω τὸ φεγγάρι
αὐτὸ τὸ σπασμένο σπαστικὸ
παιδί

πού ὁ Ἰούλιος Βέρν

ἔλεγε κάποτε:

- Οἱ ἄνθρωποι θὰ τὸ κατοικήσουν

βλέπω

αὐτὸ τὸ μεγάλο χιονισμένο φέρετρο

πού ρίχνουν κάθε μέρα μέ κρότο

πάνω τους πρόκες

κι' ἐπιμένουνε

νά τ' ὀνομάζουν

ΓΗ

ἴσως νά εἶχες δίκη τότε

γι' αὐτὸ μπόρεσες καί ἔζησες

γι' αὐτὸ μπορέσα καί ἔζησα

ΑΥΓΗ

Η ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Ὁ φουρνάρης κι' ἡ τριανταφυλλιά
πῆρναν ἀπὸ δύο αὐγά

ἔφτιαξε ἡ τριανταφυλλιά δύο ψωμιά
καί ἡ φουρνάρισσα δύο πουλιά

κι' ὄλο γυρίζω καί παιδεύω τὸ μυαλό μου
τό ρωτῶ

νά μετρήσω τὰ τριαντάφυλλα

ὡς τὰ ἑκατό;

μά γιατί νά εἶναι τὸ ψωμί τόσο πικρό

ψωμί πικρό

κρυφὸ νερό

ψωμί πικρό